

عنوان مقاله:

برنامه های آموزشی-ترویجی و رابطه آن با میزان پایداری نظام های زراعی مورد مطالعه: گندم کاران شهرستان کرمانشاه

محل انتشار:

دوفصلنامه علوم ترویج و آموزش کشاورزی ایران، دوره 9، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

زهرا رنجبر - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد بخش ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

عزت اله کریمی - استاد بخش ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

امروزه پرداختن به مساله پایداری به ویژه در عرصه ی کشاورزی و نظام های زراعی، بیش از پیش مورد توجه قرار گرفته است. در این میان نقش برنامه های ترویجی به عنوان یکی از فاکتورهای مهم، انکارناپذیر می باشد. لذا هدف کلی پژوهش حاضر، بررسی رابطه ی برنامه های ترویجی ارائه شده و پایداری اراضی تحت کشت گندم آبی و دیم می باشد که در آن از تکنیک پیمایش و روش نمونه گیری طبقه بندی شده چند مرحله ای برای انتخاب ۳۰۰ نفر از کشاورزان شهرستان کرمانشاه بهره گرفته شد. همچنین با پرسشنامه ای که روایی آن توسط اساتید و کارشناسان و پایایی آن با استفاده از مطالعه مقدماتی و محاسبه آلفای کرونباخ مورد تایید قرار گرفت نسبت به جمع آوری داده ها اقدام گردید. یافته های به دست آمده نشان داد میزان استفاده کشاورزان از برنامه ها و خدمات آموزشی-ترویجی در هر دو نوع سیستم کشت (آبی و دیم) از میانگین پایینی برخوردار می باشد و این در حالی است که رابطه مثبت و معناداری بین میزان بهره مندی از برنامه ها و خدمات آموزشی-ترویجی با ابعاد سه گانه پایداری به دست آمد. بنابراین پیشنهاد می شود افزایش کارایی و اثربخشی برنامه های ترویجی، استفاده از روش های متنوع آموزشی متناسب با نیازها و تحصیلات کشاورزان، مورد توجه دست اندرکاران طراحی و اجرای برنامه های ترویجی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

برنامه های ترویجی، نظام زراعی، پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1534192>

